

П. Когато Господь затопи залакъ-тъ и го даде на Іудѣ, какъ не разумѣхъ всички-ти?

О. Види ся че което каза Іисусъ на Іоанна, каза го тихо на ухо-то му та не чухъ други-ти. Но съсъ всички тѣзи движенія показа на Іудѣ че знае що има той въ сѣрдце-то си.

И отвѣща Іуда който го прѣдаде, и рече, Да ли съмъ азъ, Учителю? Казува му, Ты рече. Ст. 25.

П. Що значатъ думы-ты, Ты рече?

О. Споредъ обыкновенно-то говореніе на Іудеи-ты тѣзи думы значатъ, “Да, ты си” Това става явно ако сравнимъ отвѣтъ-тъ Христовъ къмъ цървосвященника въ 64 стихъ на тѣзи главѣ, съ Мар. 14; 62, дѣто Марко (съсъ исто-то мнѣніе) намѣсто “Ты рече” пише, “Азъ съмъ.” Вижь и Лук. 22; 70 и Іоан. 18; 37.

П. Слѣдъ това що направи Іуда?

О. Тутаки излѣзе. (Іоан. 13; 30). Отъ това заключаваме че не бѣше тамъ когато Іисусъ опрѣдѣли тайнство-то на Господніж-тѣ вечеріж. Іуда като разумѣ че Іисусъ знае всичко, не дойде въ раскаяніе, но влѣзе Сатана въ него, (Іоан. 18; 27), т. е. прѣдаде себе си съвѣсмъ въ свѣршеніе-то на зло-то си намѣреніе.

П. Какъ станѣ опрѣдѣленіе-то на Господніж-тѣ вечеріж?

О. И когато ядѣхъ, зѣ Іисусъ хлѣбъ-тъ, и благослови и прѣломи го, и даваше на ученицы-ты, и рече, Земѣте, яжте, това е тѣло-то мое. И зѣ чашъ-тъ и благодарилъ, и даде имъ и казуваше, Пийте отъ нейъ всички; защото това е моя-та кръвъ на новій-тъ завѣтъ, която ся заради мнозина излива за прощеніе на грѣхове-ты. И казувамъ ви че отъ сега на татѣкъ нѣма да пийжъ отъ тойзи плодъ на лозъ-тъ, до онзи день когато го пийжъ новъ съ васъ въ царство-то на Отца моего. Ст. 26—29. Мар. 14; 22—25. Лук. 22; 19, 20. 1 Кор. 11; 23—25.

П. Що значи благослови?